

Viatge al mite
Viaje al mito
Journey to the myth
Op.60

Retorn al goig
Viatge llarg
Atura un jorn
Per a cor mixt

Salvador Brotons
Textos de Pere Gomila

1a edició: març 2005

© Salvador Brotons
© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10 E 3a - 08002 Barcelona
tel: 34 933180605 • Fax: 34 934120501
e-mail: dinsic@dinsic.com • www.dinsic.com

Dipòsit Legal: B-14810-2005
ISMN digital edition: M-69210-313-4

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

La reproducción total o parcial de esta obra por cualquier procedimiento, incluyendo la reprografía y el tratamiento informático, así como la distribución de ejemplares mediante el alquiler o el préstamo, quedan rigurosamente prohibidas sin la autorización escrita del editor o entidad autorizada y estarán sometidas a las sanciones establecidas por la ley.

All rights reserved. No part of this score may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

PRÒLEG

Viatge al mite va ser composta durant els mesos de setembre i octubre de 1992 amb motiu del 20è aniversari de la coral Càrmina, i va ser encarregada pel seu director, Josep Vila. Amb aquest objectiu vaig escollir tres poemes del llibre *Cristalls* del poeta menorquí i bon amic, Pere Gomila.

Viatge al mite és una obra d'esperit mediterrani en què els tres poemes tenen una continuïtat argumental en forma de presentació, viatge i conclusió.

El primer poema, *Retorn del goig*, és un crit coratjós i enèrgic per començar un viatge a la recerca d'un temps perdut, intensament viu en la memòria del poeta. El mite de Delfos, símbol d'un món passat viscut profundament, motiva l'inici d'aquest viatge per la Mediterrània amb l'afany de tornar a viure el record. Un alè molt vital és present en tot el poema, ple d'energia, força i línies jovials.

El segon poema, *Viatge llarg*, és un *intermezzo* contemplatiu, com una mena de nocturn. Una escena de nit del "viatge per la mar estimada". Una atmosfera màgica és creada al principi i al final del poema, on podem sentir l'amable murmur de la mar i del vent, que a vegades adquireix una mica més d'agitació en la seva part central.

El darrer poema, *Atura un jorn*, descriu l'arribada de la nau a Delfos i el desencís del poeta quan observa la realitat desfigurada. El decebedor present el fa reflexionar: tot el que ell havia imaginat i viscut ja no existeix, i tan sols hi resten unes ruïnes apagades. "On, aquell goig?", clama el poeta. La música esdevé planyívola, com una mena de marxa fúnebre. Tres interrogants accentuen una gradació ascendent que gairebé arriba a la desesperació. El poeta, però, es retroba amb si mateix cercant una alternativa reconfortant. En el darrer vers, "potser el record és, també, la Bellesa", s'assoleix una esperada pau interna en el dolç i esperat acord perfecte major que clou l'obra.

Salvador Brotons

PRÓLOGO

Viaje al mito fue compuesta durante los meses de septiembre y octubre de 1992 con motivo del 20 aniversario de la coral Càrmina, y fue encargada por su director, Josep Vila. Con este fin escogí tres poemas del libro *Cristalls* (cristales) del poeta menorquín y buen amigo, Pere Gomila.

Viaje al mito es una obra de espíritu mediterráneo en la que los tres poemas tienen una continuidad argumental a modo de presentación, viaje y conclusión.

El primer poema, *Retorno del gozo*, es un grito valiente y enérgico para empezar un viaje a la búsqueda de un tiempo perdido, intensamente vivo en la memoria del poeta. El mito de Delfos, símbolo de un mundo pasado vivido profundamente, motiva el inicio de este viaje por el Mediterráneo con el afán de revivir un recuerdo. Un aliento muy vital se manifiesta a lo largo del poema, repleto de energía, de fuerza y líneas joviales.

El segon poema, *Viaje largo*, es un intermezzo contemplativo, una especie de nocturno. Una escena nocturna del “viaje por el mar amado”. Al principio y al final del poema se crea una atmósfera mágica, en la que podemos oír el amable murmullo del mar y del viento, que a veces adquiere un poco más de agitación en su parte central.

El último poema, *Detén un día*, describe la llegada de la nave a Delfos y el desencanto del poeta al observar la desfigurada realidad. El decepcionante presente le hace reflexionar: todo lo que había imaginado y vivido ya no existe, y tan sólo quedan unas ruinas mortecinas. “¿Dónde, aquel gozo?”, se lamenta el poeta. La música se vuelve lastimera, como una especie de marcha fúnebre. Tres interrogantes acentúan una gradación ascendente que casi llega a la desesperación. El poeta, sin embargo, se reencuentra consigo mismo buscando una alternativa reconfortante. En el último verso, “Quizás el recuerdo es también la Belleza”, se alcanza una anhelada paz interior en el dulce y esperado acorde perfecto mayor que cierra la obra.

Salvador Brotons

PROLOGUE

Viatge al mite (Journey to the myth) was composed during the months of September and October in 1992 on the occasion of the 20th anniversary of the Càrmina choir, at the request of its director, Josep Vila. I chose three poems from the book *Cristalls* by my good friend Pere Gomila the Menorcan poet for this purpose.

Viatge al mite is Mediterranean in spirit, and the three poems form a sequence of introduction, journey and conclusion.

The first poem *Retorn del goig* is a courageous, forceful call to begin a journey in search of a lost time, still full of life in the poet's memory. The myth of Delphi, symbol of a deeply felt world from the past, is the reason behind this journey through the Mediterranean in the hope of reliving the memory. The whole poem is imbued with life, and is full of energy, strength and spirited lines.

Viatge llarg, the second poem, is a contemplative interlude, a sort of nocturn, set at nighttime during the “journey over the beloved sea”. The author creates a magical atmosphere at the beginning and the end of the poem, where we can hear the friendly murmur of the sea and the wind, which become a little more agitated in the middle section.

The last poem - *Atura un jorn* - describes the ship's arrival at Delphi, and the poet's dismay when he discovers the disfigured reality. The dismal present makes him reflect: all that he had imagined and lived through no longer exists, all that is left are some dull ruins. “Where is that joy?” the poet cries out. The music is plaintive, almost a funereal march. Three entreaties accentuate an ascending wail that almost reaches desperation. But the poet comes to himself to look for a comforting alternative. With the last line “Perhaps memory, too, is Beauty” he reaches yearned-for interior peace with a sweet, hoped-for perfect major chord that brings the work to a close.

Salvador Brotons

PROLOGUE

L'œuvre *Viatge al mite* (voyage vers le mythe) a été composée pendant les mois de septembre et octobre 1992 à l'occasion du 20ème anniversaire de la coral Càrmina, et avait été commandée par le directeur de cette chorale, Josep Vila. Pour répondre à ce désir, j'avais choisi trois poèmes du recueil *Cristalls* (Cristaux), du poète minorquin et ami, Pere Gomila.

Viatge al mite est une œuvre empreinte d'esprit méditerranéen, dans laquelle les trois poèmes ont un argument unique qui se poursuit sous des formes différentes: la présentation, le voyage et la conclusion.

Le premier poème, *Retorn al goig* (retour à la joie), constitue un cri courageux et énergique qui marque le départ d'un voyage à la recherche d'un temps perdu, profondément présent dans la mémoire du poète. Le mythe de Delphes, symbole d'un monde passé vécu intensément, motive le début de ce voyage en Méditerranée avec le désir d'habiter le souvenir. Un souffle très vital traverse tout le poème, plein d'énergie, de forces et de lignes joyeuses.

Le deuxième poème, *Viatge llarg* (long voyage), est un *intermezzo* contemplatif, une sorte de nocturne, une scène de nuit du «voyage sur la mer aimée». Une atmosphère magique est créée au début et à la fin du poème, dans laquelle on peut entendre l'agréable murmure de la mer et du vent, qui parfois acquiert une légère agitation dans sa partie centrale.

Le dernier poème, *Atura un jorn* (arrête un jour), décrit l'arrivée du navire à Delphes et le désenchantement du poète quand il découvre la réalité défigurée. Le présent décevant le fait réfléchir: tout ce qu'il avait imaginé et vécu n'existe plus, et il ne reste que des ruines éteintes. «Où est-elle, cette joie?» clame le poète. La musique devient alors plaintive, comme une sorte de marche funèbre. Trois questions accentuent une gradation montante qui confine au désespoir. Le poète, cependant, se retrouve en lui-même à la recherche d'une alternative réconfortante. Dans le dernier vers, «Peut-être le souvenir est-il, aussi, la Beauté?», il parvient à une paix intérieure attendue dans le délicat accord majeur parfait que l'on espérait, et qui clôt l'œuvre.

Salvador Brotons

VORWORT

Viatge al mite (Die Reise zum Mythos) wurde 1992 aus Anlaß des 20-jährigen Jubiläums des Càrmina-Chors vom Chorleiter Josep Vila in Auftrag gegeben und in den Monaten September und Oktober komponiert. Zu diesem Zweck habe ich drei Gedichte aus dem Buch *Cristalls* (Kristalle) meines guten Freundes, des menorquinischen Dichters Pere Gomila, ausgewählt.

Viatge al mite ist ein Werk mit mediterranem Geist; die drei Gedichte folgen einem Handlungsverlauf von Einführung, Reise und Abschluß.

Das erste Gedicht, *Retorn del goig* (Rückkehr der Freude), ist ein mutiger, kraftvoller Aufruf zu einer Reise auf der Suche nach einer verlorenen Zeit, die in der Erinnerung des Dichters höchst lebendig ist. Der Mythos von Delphi, dem Symbol einer vergangenen, aber intensiv erlebten Welt, ist der Anlaß für den Beginn dieser Reise über das Mittelmeer im Bemühen, die Erinnerung aufs neue zu erleben. Ein äußerst lebendiger Hauch durchweht das ganze Gedicht voller Energie, Kraft und heiterer Zeilen.

Das zweite Gedicht, *Viatge llarg* (Lange Reise), ist ein besinnliches Intermezzo, eine Art Nachtstück, eine nächtliche Szene während der "Reise über das geliebte Meer". Am Anfang und am Ende des Gedichts entsteht eine magische Atmosphäre, in der das freundliche Rauschen des Meeres und des Windes zu vernehmen ist, das im mittleren Teil manchmal ein wenig bewegter wird.

Das letzte Gedicht, *Atura un jorn* (Halt einen Tag an), beschreibt die Landung des Schiffes in Delphi und die Ernüchterung des Dichters angesichts einer entstellten Wirklichkeit. Die enttäuschende Realität stimmt ihn nachdenklich: All das, was er sich vorgestellt und erlebt hatte, existiert nicht mehr, und es bleiben nur erloschene Ruinen. "Wo ist jene Freude?" klagt der Dichter. Die Musik wird wehklagend, sie gleicht einem Trauermarsch. Drei Fragen kennzeichnen eine Steigerung, die fast zur Verzweiflung wird.

Der Dichter findet jedoch zu sich selbst zurück, als er eine tröstliche Alternative sucht. Im letzten Vers, "vielleicht ist auch die Erinnerung Schönheit" wird der ersehnte innere Frieden im süßen und erwarteten vollkommenen Dur-Akkord erlangt, mit dem das Werk ausklingt.

Salvador Brotons

Viatge al mite Op. 60

© Salvador Brotons © DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

Retorn del goig

Deciso ♩ = 116

SOPRANOS *ff marcato*
Re-torn del goig, vai-xell que vas a Del-fos,

CONTRALTS *ff marcato*
Re-torn del goig, vai-xell que vas a Del-fos,

TENORS *ff marcato*
Re-torn del goig, vai-xell que vas a Del-fos,

BAIXOS *ff marcato*
Re-torn del goig, vai-xell que vas a Del-fos,

ff spiritoso
mos-tra el teu cant, re-

ff spiritoso
mos-tra el teu cant, re-torn del goig, re-

ff spiritoso
mos-tra el teu cant en un en-torn de xar-xes sol - - -

ff spiritoso
mos-tra el teu cant en un en-torn de xar - - - xes, sol - ca ca-mins, - - -

ff spiritoso
torn del goig, es-cup es-pa-dats a-gres, dó-na't al vent es-quit -

ff spiritoso
torn del goig, es-cup es-pa-dats a-gres, dó-na't al vent es-quit -

ff spiritoso
ca ca-mins, re-torn del goig, dó-na't al vent, al vent es-quit -

ff spiritoso
ca-mins, re-torn del goig, dó-na't al vent es-quit -

Viatge al mite Op. 60

© Salvador Brotons © DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

Viatge llarg

Nocturno ♩ = 46

pp *gradavole e legato*

SOPRANOS

CONTRALTS

TENORS

BAIXOS

pp *sussurrando*

Vi - at - ge llarg — per la

u

mp

pp

mar es - ti - ma - da,

vi - at - ge llarg — de cap a cap de

u

mf

p

mar,

llu - na d'hi - vern,

pa - rau - les en - claus - tra - des,

mf

p

u

u

Viatge al mite Op. 60

© Salvador Brotons © DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

Atura un jorn

Semplice ♩ = 56 *p legato raccontando* (non cresc.)

SOPRANOS A - tu - ra un jorn la nau que so - li - tà - ri - a s'ull-

CONTRALTS *p legato raccontando* A - tu - ra un jorn la nau que

TENORS *p uguale* A - tu - ra un jorn la nau que

BAIXOS

calando

prèn del cor d'a - ques - ta mar lla - ti - na. - - na. - - na.

so - li - tà - ri - a s'ull - prèn del cor d'a - ques - ta mar lla - ti - na.

so - - - li - tà - ri - a s'ull - prèn d'a - ques - ta mar lla - ti - na. -

pp Con gravità ♩ = 48

pp

pp *pp* tot és si - len - ci en - torn,

pp oscuro

Som - rís a - marg, tot és si - len - ci en - torn,

Traducció dels textos

Castellà

Retorn del goig

Retorno del gozo

Retorno del gozo, nave que vas a Delfos,
muestra tu canto en un entorno de redes,
surca caminos, escupe ásperos acantilados,
entrégate al viento salpicado de prodigios,
empuja el corazón y toma el atajo
pues ha empezado la insólita aventura
sin esperar a que el viento sea propicio
ni a que vuelos extraños nos señalen buenos augurios.
Ahora es fértil hasta el yermo y exulta el agua,
ahora es el lleno de una luna que tienta
cuando alrededor todo es dulce holganza,
gozo de los sentidos, impulso libre, frenético.
Ninguna otra señal, es la hora esperada,
retorno del gozo, nave que vas a Delfos.

Viatge llarg

Viaje largo

Viaje largo por el mar amado,
viaje largo de punta a punta de mar,
luna de invierno, palabras enclaustradas,
frío de la noche en la proa que avanza.
Ahora comprendo, mar pequeño y vastísimo,
el aliento forzado de moribundo que exhalas,
yo que he tentado con la contera en la noche
cuatro paredes húmedas de mi mundo
con aquel golpe nervioso, inquieto,
de quien un buen día emprende el largo camino
a la búsqueda del oráculo que le desvele
de una vida desmedrada entre las brumas.
Cortes en la piel del ábrego en la noche,
cortes en la piel en los labios inútiles,
mirada a ninguna parte en la nave apática,
retorno antiguo de cíclicos temores,
desasosiego febril de voluptuosidad,
ahora, otra vez, en el mar, imposible.

Atura un jorn

Detén un día

Detén un día la nave que solitaria
se deslumbra por el corazón de este mar latino.

Sonrisa amarga, todo es silencio alrededor,
la voluptuosidad se hunde en las heridas
y aprieta el corazón hacia adentro de la miseria
y fuerza el grito potente y solitario.
¿Dónde, aquel gozo? Ya no existe la Belleza
y un fuego encendido eyacula la rabia
retorcido en el absurdo imposible.
En el templo antiguo ya no quedan vírgenes
y la blancura de aquellos cuerpos sagrados
hasta el desierto y las piedras añoran.
¿Dónde, el deleite de unas horas vividas
que los años amargos al recuerdo arrebatan?
¿Dónde, el reflejo de una exultante belleza
que agujonea el pensamiento como un enigma?
¿Dónde, el portillo abierto a la memoria
para revivir la centella de un fuego mágico?
Quizás el recuerdo es también la Belleza.

Anglès

Retorn del goig

Joy returns

Joy returns, o ship travelling to Delphi,
show how you sing surrounded by nets,
furrow the route, spit sharp reefs,
deliver yourself to the wonder-flecked wind,
thrust out your breast, take the shortcut
because an exceptional adventure has begun
without waiting for the proper wind
or strange flights to augur us well.
Now even the badlands are fertile, the water exults,
now there is a full, tempting moon
and all around is sweet rest,
joy of the feelings, unfettered, frenetic impetus.
No further sign, this is the awaited hour,
the return of joy, o ship travelling to Delphi.

Viatge llarg

Long journey

Long journey over the beloved sea,
long journey from side to side of the sea,
winter moon, cloistered words,
the chill of night at the advancing prow.
Now I understand, o small, vast vast sea,
the forced breath of the dying that you exhale,
I who have rapped four damp walls
of my world at night with the handle
with that nervous, uneasy blow
of he who one fine day sets out on the long route
in search of the oracle that will rouse him
from a wan life amid the jokes.
The southwest wind cuts the skin at night,
cuts in the skin of the useless lips,
the vision nowhere in the listless ship,
old return of cyclical fears,
feverish tautness of good feeling,
now, once more on the sea, impossible.

Atura un jorn

One day, the ship

One day the ship halts, and alone
is sincerely enchanted by this Latin sea.
A bitter smile, all around is silence,
good feeling implodes in the wounds
and the misery squeezes the heart
and forces out that one mighty cry.
Where is that joy? Beauty is no longer there
and a kindled fire ejaculates the rage
wound up to the absurdly impossible.
There are no longer any virgins in the old temple
and even the desert and the stones miss
the whiteness of those sacred forms.
Where is the pleasure of a few hours lived
that the bitter years rooted out of the memory?
Where is the reflection of an exultant beauty
that taunts thought like an enigma?
Where is the open gap for memory
to revive the sparkle of a magic fire?
Perhaps memory, too, is Beauty.

Viatge al mite Op. 60

© Salvador Brotons © DINSIC Publicacions Musicals, S.L. • All Rights Reserved

Transcripció fonètica

Retorn del goig

[rətórn dəl ɣótʃ]

Retorn del goig, vaixell que vas a Delfos,
[rətórn dəl ɣótʃ/bəʃél kəβáz ə ðélfos/]
mostra el teu cant en un entorn de xarxes,
[móstrəl téw kán ən un əntórn də ʃárʃəs/]
solca camins, escup espadats agres,
[sólkə kəmíns/əskúp əspəðádz áɣrəs/]
dóna't al vent esquitxat de prodigis,
[dónət əl βén əskitʃád də pruðízis/]
empeny el cor i enfila la drecera
[əmpɛɲ əl kór i əɱfílə lə ðrəsérə/]
que ha començat la insòlita aventura
[ká kumənsád ləɲsólitəβəntúra/]
sense esperar que el vent sigui propici
[sénsəspərə kəl βén síɣi prupísi/]
ni vols estranys ens mostrin bons auguris.
[ni βólz əstrájnz ənz móstrin bóɲz əwɣúris/]

Ara és fecund fins l'erm i exulta l'aigua,
[árés fəkúɲ fínz lérm i əgzúltə láɣwə/]
ara és el ple d'una lluna que tempta
[áréz al plé ðunə lúnə kə témtə/]
quan a l'entorn tot és dolça folgança,
[kwán ə ləntórn tót éz dólʃə folgəɲʃə/]
goig dels sentits, impuls lliure, frenètic.
[gódz ðəls səntíts/impúlz líwɾə/frənétik/]
Cap més senyal, ara és l'hora esperada,
[káβ més səɲál/áréz lórəspərəðə/]
retorn del goig, vaixell que vas a Delfos.
[rətórn dəl ɣótʃ/bəʃél kə βáz ə ðélfos/]

Viatge llarg

[biádʒə ʎark]

Viatge llarg per la mar estimada,
[biádʒə ʎárk pər lə már əstímáðə/]
viatge llarg de cap a cap de mar,
[biádʒə ʎárk də káp ə káb də már/]
lluna d'hivern, paraules enclaustrades,
[lúnə ðiβérn/pərəáwɫəz əɲkləwstráðəs/]
fred de la nit a la proa que avança.
[fréd də lə nít ə lə próə kəβánsə/]
Ara comprenc, mar petit i vastíssim,
[árə kumprénk/már pətít i βəstísim/]
l'alè forçat de moribund que exhales,
[ləlé fursád də muriβun kəgzáləs/]
jo que he tustat amb la guaspa a la nit
[ʒó ké tustát əm lə ɣwáspə lə nít/]
quatre parets humides del meu món,
[kwátrə pərədz umíðəz dəl méw món/]
amb aquell cop nerviós, inquiet,
[əm əkéʎ kób nərbíós/inkíét/]

de qui un bon jorn emprèn el llarg camí
[də kiwn bón ʒórn əmprén əʎ ʎárk kəɱí/]
a recercar l'oracle que el desvetlli
[ə rəsərká luráklə kəl dəzbéʎli/]
d'una vida neulida entre les bromes.
[ðunə βiðə nəwliðéɲtrə ləz bróməs/]
Talls a la pell del llebeig a la nit,
[táʎs ə lə péʎ ðəʎ kəβédʒ ə lə nít/]
talls a la pell en els llavis inútils,
[táʎs ə lə péʎ ən əʎz ʎáβiz inútils/]
mirada enlloc en el vaixell apàtic,
[miráðəɲʎók ən əʎ βəʃél əpátik/]
retorn antic de cícliques temences,
[rətórn əntíg də síklikəs təménsəs/]
desassossec febrós de voluptat,
[dəzəsúsék fəβróz də βuluptát/]
ara, altre cop, en el mar, impossible.
[árə/áʎtrə kóp/ən əʎ már/impusíβblə/]

SUMARI

Pròleg	3
RETORN DEL GOIG	7
VIATGE LLARG	14
ATURA UN JORN.....	20
Traducció dels textos	26
Transcripció fonètica	28